

Om de hoek lag dus de kerk
waar de sacristie rook
naar vergeten bodempjes in wijnflessen
en naar zwarte en witte gewaden die,
ongewassen,
toch voor de Heer mochten verschijnen,

Er stond een doos hosties
waarvan je er enkele meenam
als snoepgeld voor de dienst,
de witte wijn daar bleef je af
want moeder zou het merken,

Zondag op het plein voor de kerk speelde je
met knikkers in het beetje overgebleven aarde
aan de voet van de wilde kastanje,
je speelde landjepik met het zakmes van een vriend
in de grond die net zo rook als de zwarte klei in je tuin,

Je leerde er een veldslag winnen,

Of je bikkelde voor de eer,
je kende elke truc
handje, zaaïen, maaien, klauwen,
In de herfst bond je een paardenkastanje
aan een eindje touw
en de sterkste was zeker die van jou,

Maandag op de koer van de school
stond je in de rij voor de vierde klas
naast Tuur want hij was je vriend,
Tuur kwam aan huis om boterhammen te eten
en daarna samen naar de school te lopen,
Je ging ook eens bij Tuur die
in een halve straat woonde,
aan de ene kant stonden huizen en
aan de overkant lagen weilanden
waar echte koeien stonden te grazen
en op de einder liep een dreef naar een oud kasteel,
Je at er voor het eerst pindakaas,
maar Tuur verhuisde en je zag hem nooit meer,

Je had niet eens
"Tot ziens",
kunnen zeggen,